

Slíbila jsem ohaříkům ve středu, když jsem přišla z práce.

Páníček je přes můj výslovný zákaz vzal ovenčit a až teprve potom šel ležet do postýlky se svou milou.... rýmou ☹ . A protože přšelo, řekla jsem si, že budeme řídit doma. Nejdřív jsem ovšem musela přežít útok vítací delegace. Oba mě zmydlili ocáskama, ovíjeli se kolem mě jak lijány a nejednu hubičku jsem dostala ☹ . Tali byla nejdřív separovaná v kuchni a tak si poté musela vynahradiť to, že Rumíček mě měl zpočátku jen pro sebe. Hejkala jak zběsilá, roky jsme se pravděpodobně, dle jejich reakci, neviděly ☹ .

Převlíkla jsem se a zahájila boje přeukrutný. Nejdřív jsme se přetahovali fšící tři o torzo Rumíčková narozeninovýho medvídka a byla jsem smýkána prostorem. Nejsem ale žádný vořezávátko, takže jsem jim nic nezůstala dlužna a taky s nima pěkně točila. A jen jsem se modlila, aby některej zub nevzal ten můj nastřiženej prstíček, kterej se pěkně hojí.

Pak jsem boje a přetahovačku oživila, protože jsem do hry hodila fleesový přetahovadlo a tomu Tali málokdy odolá. Rumíček zpravidla dává přednost bojům o plyšouny, dneska ovšem naznal, že to Tali nenechá zadara a než se stačila rozkoukat, už ho ukořistil a odvlál nadšeně do kuchně. Odvlál doslova, museli byste ho vidět. V takovém případě neběží, volí jakýsi záhadný způsob pohybu, kdy vážně vlaje prostorem. Hlavu hrdě vzhůru a vlaje. Tali tam vpadla za ním a boje se přesunuly do obýváku, odkud nás můj drahý nekompromisně vykopál s dovětkem, ať si deme dělat bordel jinam. Tss-ssss, aby se taky nepoprděl, řekli jsme si fšící tři a vymazgli zpátky do předsíně.

Tam se Tali podařilo ukořistit přetahovadlo a Rumíček popadnul medvídka. Já jsem popadla obojí a bojovala jako lvice tu na jednu stranu, tu na druhou stranu. Vždy jsem fikaně využila toho, že jeden pes tahá a pomáhá mi přetáhnout toho druhýho ☹ . Dost často se mi dařilo zvítězit a ukořistěnou výhru jsem pak odhodila do dálav. A snažila jsem se blafovat. Tali evidentně neměla svůj den ☹ ☹ ☹ , protože jsem se nemusela ani moc namáhat a vždycky mi na to skočila. S tím, že jednou naprosto dokonale. Evidentně byla přesvědčená, že to muselo letět do pokoje a skončit někde po radiátorama, zatímco já to frkla do kuchně ☹ . Značnou dobu se v pokoji motala jak hajzl při povodni a bylo vidět, že jí to hlava nebere, kam se to mohlo schovat, když to tam musí bejt, přece sakra už taky!!! Já mezitím sváděla udatný boje s Rumoušem. Za drahnou dobu se konečně naše Ajnštajnka vymotala z toho pokoje ven a napadlo ji taky se podívat jinam. Jeeeditííííí tooo bylo radosti, když házedlo našla! ☹ ☹ ☹

Tenhle proces jí evidentně tak vyčerpával šedou kůru mozkovou, že když jsem o něco později hodila stejný šmíček, jen s tím, že přetahovací leželo uprostřed předsíně, tak přes to že přes něj asi třikrát!!!! přeběhla a i se ho nohama dotkla, tak ho ehm.... nezaregistrovala ☐
Inu - ohař jak má bejt!! ☐ ☐ ☐ ☐

Takže jsme se tak porůznu chvíli přetahovali a pak jsem naznala, že by to chtělo taky něco mááálo, něco máálo tvůrčí činnosti ☐ . Aneb polechtáme mozkové závitky. Vytáhla jsem všechny tenisáky a balonky, co jich v hračkárně máme a umístila je na podlahu v předsíni. Ohaříky jsem naproti tomu umístila na pelíšek a byli následně jmenovitě vyzýváni ku plnění úkolu, který nespočíval v ničem jednodušším, než popadnout jeden z mnoha tenisáků, odnést ho do kópelky a umístit ho do vany. Zde se Tali značně vylepšila, už nepotřebuje náповědu ani v nejmenším a zcela samostatně tak učiní a poté se dle výzvy opět umístí na pelíšek. Dali jsme si takhle tři rundy a protože jim to hezky šlo, vysloužili si hromadný přesun do kuchně ke krabičce s odměnami, kde se dobrůtkama nešetřilo.

Když už jsme tam byli, otevřela jsem Rumíčkově šuplíčky, aby si je pozavíral a Taliprtce dvoje dvířka od linky, aby učinila totéž. Zkusili jsme následně i jeden šuplík, což se zdařilo. Ale řekla bych že spíš tak jako omylem. Vůbec nepochopila, co to vlastně dělala ☐ . Ale radovala se stejně jako já, páč věděla podle mojí reakce, že odměna ji nemine. Tímto jsme se přesunuli k tomu, že více zapojíme mozek.

A tu se ukázalo, že někteří - lépe řečeno některé ☐ - již dosáhli svých limitů a mozek se jim vypnul. Páč po přesunu do pokoje Tali popadla balonek, lehla si stranou a jala se ho žužlat. Fajn, madam vyčerpala kapacitu, tak ji necháme se povalovat a pustíme se do toho s Rumíčkem. Vytáhla jsem naši krabičku s kostičkami a on je začal nadšeně cpát do otvorů, kam patří. Ač pochopil mnohem rychleji než Ešátor princip toho, oč tady jde, tak v umísťování kostiček není tak přesný. Respektive je tu překvapivě trochu moc hrrr a navíc asi tady hraje roli i to, že Ešátor měl na rozdíl od něj takovou suchou tlamičku. Rumouš je houbička v psím kožíšku a tu kušnu má furt vlhkou, takže mu i ty kostičky z měkké gumy často z kušny vyklouznou, páč jsou rázem krapítek takový jako slizký ☐ a tím pádem mu to furt padá. Nicméně umí to moc hezky, šikula je.

Tali po nějaký době naznala, že my se tam bavíme a vona co tam jako ?? S vožužlaným balonem v koutě ☐ . Zvedla se a že se připojí. Tak jo, proč ne. Rumíček dokončil svůj úkol a

nacpal tam poslední ze šesti kostiček. Dostalo se mu náležitý pochvaly a odměny a Tali ho šla střídat. No..... jako že by mezitím její mozek provedl restart, tak to ani náhodou ☹ ☹ . Bylo vidět, že vzít kostičku a umístit ji do bedýnky - pochopitelně bez toho víčka s otvory, to by nezvládla vůbec ☹ ☹ , ona umísťuje kostičky čistě jen do bedýnky - je nad rámec jejích možností. Ač už má tenhle krok dávno za sebou. Ovšem pravděpodobně v době hárání odumřelo několik mnoho buněk - neboli ta jedna jediná ☹ a tohle je naprosto neuskutečnitelný. A tak nic Talinko to vůbec nevadí, žes dutohlávka, my Tě máme rádi i tak ☹ , popleskala jsem tu nešťastnici po zadnici, schovala hračky do skříně a šlo se do kuchyně vařit.

Ovšem - než jsem mohla jít vařit - musela jsem na vyžádání dojít ke kouzelný krabičce, ve který se ukrývají mentolky a jednu vydat. Protože chápejte, po takový šichtě, co vona dneska měla..... si tu jednu blbou mentolku přece zaslouží ☹ ☹ . Nu a pak se vypleskli na zem a na pelíšek a já měla na chvíli volný ruce pro domácí práce. Už takhle jsem je od přetahování měla vytahaný ke kolenům, tak byly aspoň už připravený ☹ .